GaSet
Geuzenveld Slotermeer

Buurtkrant nummer 67
juli 2016

Een blad voor en door bewoners

onder andere:

'Koken voor de smalle beurs'
Pagina 3

Beter een goede buur dan een verre vriend
Pagina 4

Wat is uw favoriete zomerplek?
Pagina 7

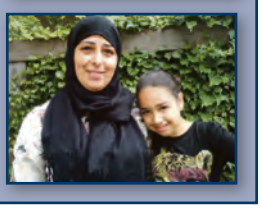

Over de vreemdelingen en de angsten

Foto: Christiane Baetchke

De informatiebijeenkomst over de komst van achthonderd asielzoekers op sportpark Ookmeer werd aan de bewoners van de omliggende straten per brief aangekondigd. Geïnteresseerden konden zich opgeven per e-mail. Op de avond zelf was de opkomst van wijkbewoners geringer dan de grote hoeveelheid dienders, beveiligers, beleidsmakers en andere professionals. Na de onlusten in Geldermalsen wilde Amsterdam blijkbaar geen enkel risico nemen.

Ik was er naartoe gegaan om te laten blijken dat er behalve tegenstanders ook nog een groep is die positief tegenover de huisvesting van vluchtelingen staat.
Mijn interesse in deze kwestie komt door mijn eigen achtergrond. Als gevolg van de Tweede Wereldoorlog waren twaalf miljoen Duitsers verdreven of gevlucht. Mijn ouders vluchtten met de moeder van mijn moeder en mijn broer uit het door de Russen bezette deel van Duitsland naar het westen. De overheid verdeelde de vluchtelingen al naar gelang de behoefte op de arbeidsmarkt. Mijn vader was smid. Ze werden na eerste opvang in een AZC aan de grens naar Siegen gestuurd, waar metaalverwerkende bedrijven gevestigd zijn. Ze kregen met vier personen - mijn moeder was hoogzwanger van mij - een halve hotelkamer toegewezen. Deze was door dekens gesplitst, de andere helft werd door een ander gezin bewoond. Ik werd in het ziekenhuis geboren en in die tijd had mijn vader een halve woning gevonden. Hier woonden we vier jaar. Ook toen stonden de mensen niet te juichen over de nieuwkomers, het waren er zoveel! Afgunst en discriminatie waren schering en inslag.
Inderdaad bleek bij de informatiebijeenkomst in het sportpark dat veel van de aanwezigen tegenstanders zijn. Achthonderd asielzoekers zijn veel te veel voor de wijk, was een veelgehoord argument. Ook angst om veiligheid, zorg om de kwaliteit van onderwijs, daling van de waarde van koopwoningen en verergering van de schaarste op de woningmarkt werden genoemd.

Waar komen deze angsten toch vandaan? Volgens mij ontstaan ze uit een diepe onzekerheid over de eigen positie in de samenleving. Het weinige dat men heeft, wil men houden. Dat er ook een andere insteek mogelijk is, namelijk proactief deze door oorlog en vervolging naar een ver land gedreven mensen te helpen bij het wennen aan een compleet andere samenleving, wordt niet gezien. Actief betrokken zijn bij het welbevinden van de ander, door bijvoorbeeld vrijwilligerswerk, geeft voldoening en ook een zeker gevoel van grip op de gang van zaken. Daarnaast zal een vluchteling die goed wordt begeleid veel sneller en beter integreren en zich niet tegen de samenleving keren. Als je niet welkom bent, zal je je geen onderdeel van de gemeenschap voelen en uit frustratie de kont tegen de krib gooien.
Maar dat zal niet gebeuren. Ons stadsdeel Nieuw-West heeft bijna 150.000 inwoners, daar vallen achthonderd asielzoekers in het niet. Wij als Amsterdammers van het multiculturele Nieuw-West met circa honderdvijftig nationaliteiten zullen laten zien dat wij deze vluchtelingen voorbeeldig kunnen opvangen! Yes we can!

Christiane Baethcke

Helemaal over niets...

Helemaal geen enkel idee wat ik deze keer zou moeten schrijven voor deze column.Toen ik werd gevraagd zei ik natuurlijk ja, maar ik vraag me nu toch echt af of ik daar spijt van moet hebben. Waar kan ik over schrijven zodat we opnieuw een boeiende column hebben in de GaSet?

Ga ik alvast verklappen dat de GaSet er vanaf het volgende nummer er anders uitziet? Dat de broodnodige verjonging van de GaSet eindelijk plaats gaat vinden. Nee, dat gaan jullie zien, daar ga ik niet over schrijven...
Misschien iets over onze nieuwe buren? Die gaan er toch komen en hé wat zouden wíj doen in hun situatie? In plaats van in een oorlogsgebied verblijf ik liever op een voormalige sportlocatie, dat is wel zo 'safe'...
Of misschien over een potje bbq-en in het park? Nou nee, dat gaan we toch wel doen en we ruimen sowieso de troep op. Daarmee laten we zien dat we goed zijn opgevoed...

Ook kan ik schrijven over vogeltjes voeren en de problemen die dat geeft. Maar ja, 's zomers vogeltjes voeren? Dat doe je toch niet...
Over de ratten dan? Maar ik zie ze niet meer in de Bakemabuurt. Hé, misschien moet ik iets kritisch schrijven over de aankomende verbouwingen en het opknappen van deze buurt? Maar nee, eerst zien en dan pas oordelen.
Of over het nieuwe Zijlplein dan? Het plein waar we al meer dan een jaar lang gemeentelijke brieven en uitnodigingen over krijgen om mee te beslissen.
Tja, had ik kunnen doen, maar het is al onder handen genomen en ziet er nu een stuk beter uit. Echt véél uitnodigender...

Ach, kan mij het ook schelen. Pffff, ik ben er en dat heb ik weer mooi voor elkaar. De column is gevuld.

Remko7

Proef blauwe zone mislukt

De proef met de uitbreiding van de maximale parkeerduur, in de blauwe zones in bepaalde delen van Slotermeer, stopt per 1 augustus na tientallen klachten van bewoners. Eerder werd de proef in een aantal wijken al per 1 mei stopgezet. De parkeerdruk werd in de proefzones te hoog.
Het doel van de proef was om de druk in de gratis parkeergebieden te doen afnemen. Dit is hiermee niet gelukt. De parkeerdruk in het westelijk deel van de Slotermeerlaan is nog altijd te hoog. De bestuurscommissie heeft nu besloten om daar het draagvlak over parkeermaatregelen te onderzoeken.

Linda El Omari

Riek is geridderd

Op 26 april was de jaarlijkse lintjesregen. Amsterdammers die zich bijzonder inzetten voor hun omgeving, ontvingen uit handen van burgemeester Eberhard van der Laan een Koninklijke onderscheiding.
Riek Zwaan werd benoemd tot Lid in de orde van Oranje Nassau. Zij laat regelmatig in het wijkblad de GaSet haar licht schijnen op het mooie Slotermeer, maar laat ook haar kritische noot horen over datgene dat minder goed gaat in de wijk.
Met haar negentig jaar is ze nog steeds zeer betrokken bij de buurt en haar bewoners. Door haar objectieve kritische, doch positieve kijk, verbindt zij mensen. Daar waar nodig biedt zij haar helpende hand en maakt zich ook zeer verdienstelijk voor de kerk.
De redactie van de GaSet feliciteert haar van harte.

Rose van Dongen

Foto: Rose van Dongen

DE WIJK VANUIT ONDERNEMERSOGEN

Prijs-kwaliteitsverhouding

Foto: Massoud Memar

Met de komst van dumpwinkels zie ik het gedrag van klanten veranderen. Men is zich vaak niet bewust van de prijs-kwaliteitsverhouding. Maar o wee als het artikel het snel begeeft... Uitspraken die ik dagelijks hoor: "Ik wil een potlood, maar het mag niet stuk gaan als ik hem slijp."; "Is uw printpapier dun?"; "Hebt u nog agenda's? Want de mijne valt uit elkaar.".
Zo blijft het een vicieuze cirkel, want omdat er vraag is naar goedkope, minder kwalitatieve producten zullen de fabrikanten concessies blijven doen. Dit door goedkoop te produceren of te korten op arbeidsloon, want ergens moet de winst vandaan komen. Aan kwaliteit hangt een prijskaartje.
Niet iedereen weet dat Nederland de vaste boekenprijs kent. Dit houdt in dat een boek uitsluitend voor de door de uitgever vastgestelde prijs mag verkocht worden. Een boek is dus niet goedkoper bij bol.com.
Zo verliezen uitgevers en boekhandelaren hun winstmarge niet waardoor er ook bijzondere boeken uitgegeven kunnen worden. Op die manier blijft het lees-cultureel erfgoed geborgd. Boekhandelaren en uitgevers dragen hieraan ook hun steentje bij middels jaarlijkse contributie aan een landelijke vakorganisatie.
Wanneer boeken goedkoper worden aangeboden, zijn het of tweedehands boeken of verouderde versies. Zie hier een concreet voorbeeld van woordenboeken bij de Action. In België mogen supermarkten niet stunten met boekenprijzen.
Gelukkig is er in de boekenbranche en de regering wel het besef dat door het loslaten van de boekenprijs de winst zal dalen, waardoor er minder geïnvesteerd kan worden in boeken met een klein lezerspubliek.
En zo is ook deze cirkel rond.

Lieve mensen, er is niets op tegen om zoveel mogelijk aan te schaffen voor uw geld, maar houdt in gedachten dat een artikel van 10 cent niet de kwaliteit van 50 cent zal hebben.

Carlo Panoet

Cultuurgidsen in Geuzenveld

Foto: Marieke Lucas

"Denk groot, werk samen en creëer je eigen droomproject" waren de woorden van Sebo Bakker bij de eerste bijeenkomst van de CultuurGidsen in het PlusPunt begin april 2016. In twee maanden is een groep enthousiaste Amsterdammers klaargestoomd om een eigen festival voor buurtbewoners te organiseren. Het festival 'Culturade Nieuw West' vond half juni plaats en was een feestelijke afsluiting van de training.

De ervaring van Renske Westendorp
Een paar jaar geleden las ik 'De Passietest' van Attwood & Attwood. Daarin wordt uitgelegd dat datgene waar je aandacht aan besteedt sterker wordt in je leven, en dat je open moet staan voor de manieren waarop het in je leven verschijnt. Sindsdien ben ik volop bezig met mijn twee voornaamste passies: het hebben van een groot gezin en het wonen in een leuk huis en een fijne buurt in Nieuw-West.

Daarnaast wilde ik graag 'iets doen wat ik leuk vind'. De CultuurGidsentraining van het Zid-Theater was voor mij de samenvatting van waar ik naar zocht: je talenten ontdekken en inzetten, iets voor je buurt kunnen betekenen en leren om activiteiten op te zetten. Trainers Sebo en Daan weten waar ze het over hebben en helpen je met een aanstekelijk enthousiasme over de drempel. Verschillende workshops helpen je om vertrouwen in jezelf en in elkaar te krijgen. Je leert hoe je jezelf kunt presenteren, hoe je een brainstormsessie houdt en hoe je een droom kunt realiseren. Er is iets in mij losgemaakt dat er altijd al zat, diep van binnen, maar even op de achtergrond was geraakt. Mijn derde passie krijgt steeds meer vorm: omgeven worden door muziek en een ontmoetingsplek creëren voor mensen met muziek als verbindende taal.

De ervaring van Senad Agovic
Ik ben al jarenlang als vrijwilliger actief binnen de Bosnische gemeenschap in Amsterdam. Onder meer als bestuurder en initiatiefnemer van de weekendschool voor Bosnische taal en cultuur. Ik werk in de internetwereld, op het snijvlak van ICT, marketing en communicatie. In mijn werk win ik snel vertrouwen van mensen en bouw bruggen tussen verschillende afdelingen, bedrijfsculturen en disciplines.

Dat aspect van mensen verbinden, bruggen bouwen, is voor mij de belangrijkste reden geweest om aan deze training deel te nemen. De training CultuurGidsen ervaar ik als een zeer waardevol, intensief en uitdagend samenwerkingsproces dat resulteerde in een schitterend eindresultaat waar iedereen trots op mag zijn. Wij, de CultuurGidsen, hebben veel geleerd van de trainers en van elkaar. Nu zijn we klaar om creatieve en culturele activiteiten in de buurt op te zetten.

Ramadan

Een maand per jaar wordt er door moslims over de hele wereld gevast: de ramadan. Bepaalde groepen zijn hiervan uitgezonderd, zoals zieken en zwangere vrouwen. Dit jaar valt de ramadan van ongeveer 6 juni tot en met 5 juli. Ongeveer, want de islamitische kalender wordt gebaseerd op de stand van de maan. De ramadan begint en eindigt dus pas officieel als de nieuwe maan wordt gezien. De ramadan schuift hierdoor ook ieder jaar een dag of twaalf naar voren. Rond 2030 zal de ramadan dus in de winter vallen.

Foto: Linda El Omari

Tijdens de ramadan mag er tussen dageraad – nog voor zonsopkomst – en zonsondergang niet gegeten en gedronken worden. Ook geen water? Ook geen water! Seks is eveneens verboden. Ook is het tijdens deze maand nog belangrijker om op je gedrag te letten: niet roddelen, niet liegen. Maar bovenal is het een periode van bewustwording. Moslims geloven dat de ramadan een vorm van aanbidding is die de band met God verstevigt. De ramadan brengt rust en laat je voelen hoe sterk je bent. Ook maakt het je weer even bewust van wat je hebt, al is vasten natuurlijk niet hetzelfde als echt honger lijden. Zwaar? Dat verschilt van persoon tot persoon. Moslims benadrukken vooral de positieve kanten, zoals het gevoel van saamhorigheid dat het 'samen niet eten' schept.

Een dagje vasten

02.30 uur Voor mijn gevoel lig ik nog maar net te slapen als de wekker gaat. Ik druk hem alweer bijna uit als mij ineens iets te binnenschiet: het is ramadan, ik moet eten! Ik ben in 2013 moslim geworden, maar het is al de zevende keer dat ik meedoe. Maar dit went waarschijnlijk nooit... Om 03.03 uur lepel ik de laatste hap Brinta naar binnen. Net op tijd! Nog een minuut en dan gaat mijn mond weer op slot voor de komende negentien uur. Ik was mijzelf en begin aan het eerste gebed van de dag.

06.25 uur "Mamaaaa!" Het is mijn dochter van anderhalf. Wie heeft er bedacht dat kinderen zo vroeg wakker moeten worden? Zodra ze mij ziet, begint ze te glunderen. Op slag vergeet ik mijn vermoeidheid.

11.15 uur Nadat we op ons gemak boodschappen hebben gedaan, maak ik een grote pan *harira* voor de iftar, de maaltijd die het vasten verbreekt. We eten vanavond 'traditioneel': Marokkaanse soep met verschillende hapjes. Er zijn pannenkoeken van de ene buurvrouw, koekjes van de andere, en gehaktbrood van mijn schoonzus. Tijdens de ramadan vindt altijd een heuse ruilhandel in eten plaats.

15.10 uur Even een kopje soep brengen bij de buurvrouw. Het is een islamitische plicht om te zorgen voor je naasten, maar wij komen er vooral voor de gezelligheid. Mijn dochter is gek op deze 88-jarige 'oma', en vice versa. Oma biedt mij een ijsje aan, maar verbetert zich direct: "Oh nee, je mag niks!"

18.00 uur Als mijn man thuis komt na een dag hard werken, zit onze dochter aan haar avondeten. Grappend snuiven we de geuren op. Niets bijzonders, maar alles ruikt lekkerder als je honger hebt. Gelukkig hebben we nog maar vier uur te gaan.

19.30 uur Rust in de tent! Ik pak de Koran uit de kast. Het is mijn doel om tijdens deze ramadan iedere week een nieuwe soera (een hoofdstuk) uit mijn hoofd te leren. Best pittig met het kleine beetje Arabisch dat ik ken. Gelukkig staat de vertaling ernaast en kan ik de goede uitspraak altijd terugzoeken op YouTube.

21.50 uur Vanavond eten we met zijn tweetjes, zoals de meeste avonden tijdens deze ramadan. Alleen in de weekenden eten we samen met familie, doordeweeks wordt het te laat. Terwijl mijn man de tafel dekt, tref ik de laatste voorbereidingen voor het eten. De tijd kruipt voorbij. Ik kijk nog eens op de klok. Staat hij soms stil?

22.03 uur We mogen eten! Ik drink een glas water en eet een dadel. Ongelooflijk hoe goed zoiets simpels kan smaken. Naar goed islamitisch gebruik bidden we vervolgens eerst het vierde gebed van de dag. Daarna kunnen we echt gaan eten. Waar zal ik mee beginnen? We overdrijven zelden met ons eten, maar er valt genoeg te kiezen. Wat hebben wij het toch goed!

Linda El Omari

Exotische vogels in onze achtertuin

Jaarlijks organiseert de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging (KNNV) een nachtegalenexcursie in de Brettenzone. Vanaf station Sloterdijk werd half mei een fietstocht georganiseerd. Onderweg werden weer tientallen vogels gespot zoals de zwartkop, zanglijster, merel, kleine karekiet, blauwborst, tjiftjaf en winterkoning. Ook hoorden we de kreet van een boomkruiper. gierzwaluwen, buizerds en zelfs een purperreiger doorkruisten het luchtruim. En ja hoor, na een tijdje klonk ook de nachtegaal uit het struweel vlak naast de Haarlemmerweg.
Wilt u ook wel eens zo'n mooie natuurexcursie meemaken? Kijk dan eens op www.knnv.nl/amsterdam of vraag Christiane Baethcke ernaar.

Frans van der Feen

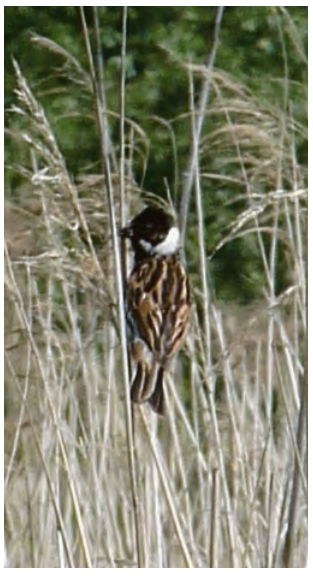
Rietgors. Foto: Frans van der Feen

Voormalig verslaafden in kerk aan Aalbersestraat

In de vroegere kerk aan de Aalbersestraat huizen sinds kort mensen met een verslavingsproblematiek. Het gerenoveerde gebouw wordt gerund door Hvo Querido.

Ik zal een indruk geven die ik kreeg gedurende mijn bezoekjes. De eerste keer kregen we een rondleiding door bewoners en de tweede keer had ik een kennismakingsgesprek met Cecilia Petit van Hvo en bewoner Rutger.

De sfeer komt op mij heel gemoedelijk over. Er wonen mannen en vrouwen, maximaal dertig. Op het moment is de bezetting ongeveer vijfentwintig personen. Iedereen kan in- en uitlopen en er wordt openlijk gesproken over de problemen van de bewoners. Rutger is iemand die graag terug wil in de maatschappij. Op mijn vraag hoe de leiding zeker weet dat de bewoners, die verslaafd waren ook clean blijven, kreeg ik van hem het antwoord dat hij zelf wil dat zijn urine regelmatig onderzocht wordt. Er zijn ook bewoners, wiens urine verplicht wordt nagekeken. Ze krijgen uiteraard wel een tweede kans als ze in de fout gaan (Wie is er zonder fouten?). Rutger gaat in het najaar een opleiding volgen om andere mensen met dezelfde problemen te begeleiden.

De bewoners leren om alles zelfstandig te doen. Als ze helemaal uit de problemen zijn, financieel en psychisch, kunnen ze doorstromen naar een eigen woning. Er zijn ook bewoners die nooit helemaal zonder hulp zullen kunnen, die blijven begeleid wonen op een andere locatie. In de Aalbersestraat is namelijk erg veel begeleiding: een nachtportier, die bij problemen vlug collega's kan oproepen. En er zijn vaste huisregels: alles wat bij de wet verboden is, mag hier ook niet. Het is verboden om drugs mee te nemen of te gebruiken.

Wat ik ook erg leuk vind is dat er veel familie of goede kennissen op bezoek mogen komen. Er mogen drie personen blijven logeren. Dat is volgens mij heel goed voor het eventuele herstellen van de familie- en vriendenbanden.
Op weg naar huis kwam ik langs buurthuiskamer De Brug. Daar was Hvo-bewoner Frits aan het werk, voor twee dagdelen maakt hij als vrijwilliger schoon tegen een vrijwilligersvergoeding. Frits heeft in een eerder leven een professionele opleiding gedaan als schoonmaker. De Brug werkt dus ook mee om de mensen weer bij de maatschappij te betrekken, laten we dat allemaal doen!

Thea Schaafsma

OPENINGSFEEST

Op 12 juli 2016 is iedereen welkom in de voormalige kerk aan de Aalbersestraat 244 (hoek Sam van Houtenstraat). Het feestje wordt gehouden van 16.30 uur tot 19.30 uur. Aanmelden via e-mail op aalbersestraat@hvoquerido.nl of telefonisch 020 219 51 50.

'Koken voor de smalle beurs'

Johan Veenhuizen (57) woont al zestien jaar in de Anton Struikbuurt in Slotermeer. Hij woont hier met veel plezier vanwege het dorpsgevoel. De wijken zijn namelijk ingericht met laagbouw en veel groen. En je bent met twintig minuten in het centrum, aldus Johan.

Johan is erg actief in Slotermeer. Hij is vrijwilliger en beheerder van buurthuiskamer Tante Ali aan de Vening Meineszlaan 185. Hier worden verschillende buurtactiviteiten georganiseerd voor senioren, volwassenen en kinderen.

In samenwerking met de gemeente Amsterdam en het Bureau Maatschappelijke Ontwikkeling (BMO) is Johan in mei gestart met het project 'Koken voor de smalle beurs'. Buurtbewoners krijgen hier tips en leren trucs over het omgaan met een smalle beurs. Zo worden de inkomensondersteunende regelingen van Amsterdam, die voor veel burgers onbekend zijn, samen doorgenomen. Natuurlijk worden er ook ervaringen met elkaar uitgewisseld. Als er voldoende animo is, wordt er ook een groepsuitje georganiseerd voor de stadspashouders. Ondertussen bereidt een vrijwilliger in de keuken een maaltijd. Met deze maaltijd wil Johan laten zien dat lekker en gezond eten helemaal niet duur hoeft te zijn. De bijeenkomsten geven buurtbewoners ook de kans om uit hun sociale isolement te komen en nieuwe mensen te leren kennen. Kinderen kunnen in de tussentijd knutselen met de studenten van stichting Vooruit.

Kom gerust een keer langs om te proeven van de gezelligheid! En eet een hapje mee voor slechts 1 euro. Iedere woensdag (behalve in de schoolvakanties) van 15.30 – 17.30 uur bij Tante Ali, Vening Meineszlaan 185.

Ching-Men Leung

De Wereld van Warner

Nergens word ik zoveel op aangesproken als op 'mijn tuin'. Het gebeurt regelmatig dat - toegegeven, meestal een oudere bewoner van het vrouwelijk geslacht - me op straat vertelt dat ze 'dat van die tuin zo leuk om te lezen vindt'. Of dat een vage bekende op de markt zegt naar me gezwaaid te hebben terwijl ik aan het spitten was. Natuurlijk zwaai ik altijd terug, maar naar wie? Stap de volgende keer even af, hoe meer volk...

Foto: Massoud Memar

Het gaat dit jaar behoorlijk anders dan vorig jaar daar in 'mijn stadstuin' aan de Nico Broekhuysenweg. Ja, aardbeien kan ik met bakken tegelijk plukken, er valt niet tegen op te smikkelen. De de frambozen, tomaten, uien, kruisbessen, aalbessen en piepers doen het ook goed. Maar wat was ik sip toen ik op een maandag zelfgekweekte courgettes, pompoenen, paprika's, ander eetbaar groen spul en bloemetjes voor de bijen geplant had en bij terugkomst op dinsdag een kaalgevreten aarde aantrof. Eerst dacht ik aan fazanten, hazen of een hongerig waterhoentje, ik zit tenslotte naast een sloot. Al snel kwam de aap uit de mouw: een invasie van naaktslakken.

Op is op, ik opnieuw beginnen, die hele tuin kon me even gestolen worden. Maar al snel realiseerde ik me dat het nu eenmaal zo gaat in de natuur, en dat het voor mij maar een hobby is en voor boeren hun bestaan.
Uit het niets kwam een buurtuinder langs met twintig afrikaantjes. "Alsjeblieft, zet deze om de nieuwe courgettes, daar houden slakken niet van." Ik smolt...Ze liet me weer eens zien dat een klein gebaar groot verschil kan maken.

Een beetje aandacht, een attente geste, zomaar een compliment op een onverwacht moment. We doen het te weinig. Dat terwijl er zoveel mensen zijn van alle leeftijden en achtergronden in onze buurt die zich belangeloos inzetten voor anderen: van mantelzorgers tot buurtcampingorganisatoren, van zwerfvuilopruimers tot huiswerkbegeleiders.
Wat ik ga doen deze zomer..? Veel virtuele afrikaantjes uitdelen, u ook? Het kost niks en levert zoveel op! Doen!

Warner Hemmes

Buurtadoptie voor alle partijen

Jeroen Mirck (44) maakt sinds 2010 deel uit van de D66-fractie in stadsdeel Nieuw-West. In de bestuurscommissie zet hij zich in voor thema's als veiligheid, onderwijs, sport, participatie en werkgelegenheid. Elk fractielid van D66 heeft een gebied onder zijn hoede, voor Jeroen is dat Geuzenveld-Slotermeer.

Hoe is D66 vertegenwoordigd in Nieuw-West?
"De D66-fractie bestaat uit vier afgevaardigden voor heel Nieuw-West. Als politicus behartig ik veel onderwerpen, zoals onderwijs, werkgelegenheid en veiligheid. De sfeer binnen de partij is goed. Om iets gedaan te krijgen in de stad helpt het dat er veel D66'ers in de gemeenteraad zitten. Zij staan open voor ideeën uit de stadsdelen."

D66, dat is toch voor yuppies?
Dit hoort Jeroen nog vaak. "Dat beeld past niet meer bij deze tijd." Jeroen staat voor gelijke kansen voor iedereen, waar je ook woont of vandaan komt.

Maar de yuppen komen toch?
"Amsterdam is een smeltkroes van culturen. Wijken ontwikkelen zich als ze een goede mix zijn van mensen met meer en minder geld. Dit betekent ook een goede mix van koop- en huurwoningen.

Dan komen er hier ook yuppen wonen, maar zonder dat de balans in de wijk wordt verstoord."

Hoe zie je Slotermeer en Geuzenveld nu eigenlijk?
"Er zijn positieve ontwikkelingen, maar tegelijk is er ook armoede. Er zijn nog steeds achterstanden zoals ouders die de taal niet spreken en daardoor minder mee kunnen doen. Ook op de arbeidsmarkt liggen uitdagingen, maar er zijn veel projecten om jongeren aan stages en banen te helpen. Ook is er de afgelopen jaren veel aandacht besteed aan achterstallig onderhoud van scholen en aan extra lessen voor talenten."

Welke verbeteringen zijn nodig?
"De overgang van West naar Nieuw-West kan mooier. Er zou minder verschil moeten zijn tussen Bos en Lommer en Plein '40-'45."

Hoe kijk je aan tegen criminaliteit?
"Er zijn twee soorten criminelen: kleine, vaak jonge crimineeltjes, die vooral stelen in de eigen wijk en de georganiseerde misdaad. Voor wie arm is, moet stelen niet de makkelijkste weg zijn. Met een diploma heb je pas écht een toekomst. D66 probeert veel aan preventie en scholing te doen. De Top-1000-aanpak, waarbij ook via ouders, zusjes en broertjes wordt geprobeerd om huftertjes tegen te houden, is succesvol."

Wat houdt jouw plan voor buurtadoptie in?
"Het is mijn bedoeling dat alle stadsdeelpolitici een wijk krijgen toegewezen die men adopteert. Dat betekent: van je wijk houden, regelmatig ingaan op uitnodigingen voor evenementen in de buurt en daar een aanspreekpunt zijn voor bewoners. Midden in de samenleving dus!" Jeroen verwacht dat de politiek op die manier beter hoort wat er speelt en er zo ook beter op kan inspelen.

Kamal Bergman

BETER EEN GOEDE BUUR

DAN EEN VERRE VRIEND

Op een regenachtige ochtend word ik warm welkom geheten in de Dobbekamer. Hier vindt elke dinsdag om 10.00 uur een koffieochtend voor buurtbewoners plaats. Ik spreek met twee van de aanwezigen: oprichtster van de Dobbekamer Tilly en haar buurvrouw Margreet.

Foto: Linda El Omari

Tilly en Margreet kennen elkaar al een tijdje, maar sinds de start van de Dobbekamer kregen ze pas echt contact. Ze zien elkaar nu iedere dinsdag op de koffieochtend en komen daarnaast wekelijks bij elkaar op de thee. Ook bieden ze elkaar graag een helpende hand. Toen Margreet en haar zus nog bij de tweedehandswinkel van het Leger des Heils werkten, sprong Tilly regelmatig voor hen in als zij op vakantie waren. Andersom draait Margreet haar hand niet om voor een ochtendje Dobbekamer.

Met andere buren hebben de dames tot hun spijt weinig contact. Ze groeten elkaar beleefd en helpen als het nodig is, zoals toen er huiselijk geweld plaatsvond bij een gezin verderop in de straat. Maar met name de oudere buurtgenoten spreken onvoldoende Nederlands om goed mee te kunnen praten. De Dobbekamer zette daarom conversatieles voor buitenlandse vrouwen op het programma. Tilly: "Dat werkt heel goed. De dames leren er met elkaar te communiceren en converseren."

Al met al zijn de dames behoorlijk tevreden over hun buurt. Dat is wel eens anders geweest. Toen enkele jaren geleden Margreets huis leeg was gehaald na een bruiloft, was dat voor beiden een flinke klap. Margreet: "Ik heb me destijds zelfs laten inschrijven in Almere, maar daar heb ik nu spijt van. Mijn zus woont hier ook vlakbij. Zolang zij in leven is, ga ik hier niet weg. En Tilly en ik hebben een mooie vriendschap opgebouwd."

Linda El Omari

Wilt u ook in deze rubriek met uw goede buur? Mail dan naar Gaset@eigenwijks.nl.

Chillen bij de Rider Society

De Rider Society tegenover het benzinestation aan de Burgermeester Rendorpstraat – naast de Sloterplas – is bar, rijschool en kapper tegelijk. Op het terrasje zitten twee jongelui en een ouder echtpaar koffie te drinken. Binnen valt mijn oog op twee indrukwekkende motorbikes. Daarnaast een rek met kleding. Het is een mooie, grote en sfeervolle ruimte, onderverdeeld in een paar kleinere open ruimtes. Het doet me denken aan een bazaar, maar dan moderner.

Ik interview eigenaar Moemen Elzohiri: rond de dertig, relaxed, informeel gekleed. "We zijn hier in 2008 begonnen als een gewone rijschool voor auto's en motoren. De motoren werden steeds belangrijker. Niet zo vreemd, want daar ligt mijn passie. Er ontstond een soort club van liefhebbers omheen. Ik heb er eigenlijk voor gezorgd dat ze hier een 'chille' plek hebben."

Een soort clubhuis?
"Ja, maar dan open voor iedereen. Het leuke is; allerlei mensen komen hier graag, en allerlei leeftijden. Blijkbaar voelt men zich hier thuis. Dat heb ik niet zo gepland, dat ging vanzelf. Het is de sfeer."

Foto: Remko de Maar

Hoe zou je die omschrijven?
"'Chill' en alles wat 'bikers' mooi vinden. Jezelf kunnen zijn. Ik ben toevallig een 'biker' en daarnaast houd ik ervan om vertroeteld te worden, dat concept heb ik hier uitgerold. Ondertussen zijn we ook gewoon een rijschool, een kapper en kun je hier lekkere koffie en tosti's krijgen."

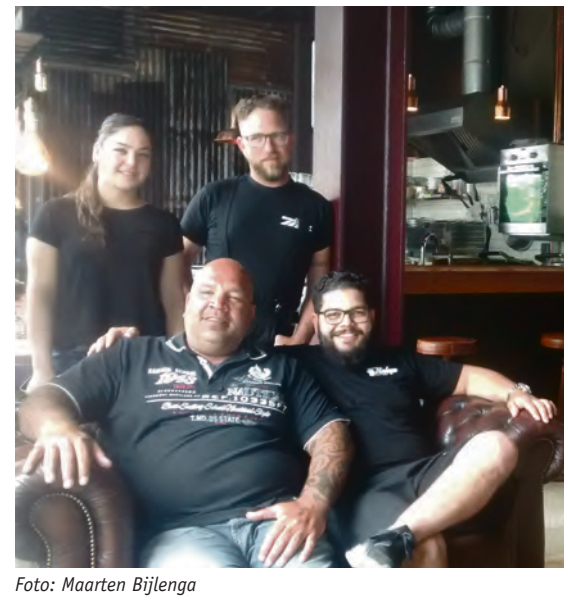

Foto: Maarten Bijlenga

Een unieke plek in Slotermeer?
"Ja, de mensen in de buurt zijn er trots op. Er is hier verder niks. Voor alles moet je de stad in. Maar zo'n plek heb je zelfs in het centrum niet!"

Jullie hebben al veel aandacht gehad in de pers. Krijgen jullie ook erkenning van het stadsdeel? Zijn die als eens komen kijken?
"Nee! Dat zouden ze echt moeten doen: zien wat er in deze wijk mogelijk is. Ze zouden het plein hier voor ook wel wat aantrekkelijker mogen maken. We krijgen wel lof van woningbouwcorporatie Stadgenoot. Die zijn heel blij met ons."

Wat gaat de toekomst bieden?
"Hier vlak naast, aan de rand van het Sloterpark, komt straks het Van Eesterenmuseum. Het kan hier echt leuk worden, maar anders dan in de binnenstad. Hier is ruimte, de Sloterplas, groen, rust. Ik probeer nu de ondernemers in de buurt te verenigen zodat we het samen mooier en levendiger gaan maken."

Maarten Bijlenga

Boekrecensie Rauwe Osdorpse roman

Welkom in dit boek. Spring maar bij Kevin achterop de scooter, dan gaan we een stukje rijden. Over de Allendelaan langs het Sloterparkbad, over de Tussen Meer richting de Ingelandenweg... We eten een patatje bij Dicke Mick en scheuren dwars over het Dijkgraafplein terug naar huis. Dit boek neemt je mee naar Osdorp. Echte Nieuw-Westerlingen kunnen de omgeving waarin het zich afspeelt perfect voor zich zien. Geen *virtual reality*bril voor nodig!

'Schuld' van Walter van den Berg is prachtig rauw. Verschillende personages vertellen hun verhaal, niet in chronologische volgorde. De taak van de lezer is al deze verhalen met elkaar te verbinden en daarmee een beeld te krijgen van de duistere zaken die zich in Osdorp afspelen. Van den Berg voert levensechte personages op en brengt hun twijfels goed in beeld. De lezer moet constant blijven nadenken: wie focaliseert er nu? Wat is de relatie van deze persoon tot de andere personages? Wat weten we al over deze persoon, wat nog niet? Deze continue aansporing tot hersengymnastiek maakt het ontzettend spannend. Als je één moment niet oplet, loopt alles in de soep.

Je kunt je afvragen: hoe draagt een boek bij aan de beeldvorming rondom de omgeving waarin het zich afspeelt? Voor wie dit belangrijk vindt, wringt er ergens toch iets bij het lezen van dit boek. Osdorp (en daarmee heel Nieuw-West) is veel meer dan criminaliteit en ellende alleen. Vorige maand verscheen er nog een heel leuk stuk van Lonneke van Genugten op *OneWorld*, waarin de veelzijdigheid van ons stadsdeel werd aangeprezen. Wij als Nieuw-Westerlingen weten dat. De gemiddelde lezer van dit boek (zeker nadat het in februari 'boek van de maand' was bij De Wereld Draait Door) weet dat niet. Hij of zij kent het groene Nieuw-West niet, kent de leuke restaurantjes en de lieve mensen niet. Een lezer van buiten Nieuw-West zal door het lezen van dit boek zijn of haar vooroordelen van Nieuw-West als plek vol rotzooi en gedoe, weer bevestigd krijgen.

Daar tegenover staat het feit dat dit boek op een zekere manier afrekent met de traditionele literatuur. Het speelt zich af aan de rafelranden van de stad en niet in de grachtengordel, de personages zijn verre van elitair. Dat maakt het nieuw en spannend. Ga het dus maar gauw lezen.

Schuld, Walter van den Berg
Das Mag uitgevers, Amsterdam 2016

Charlotte Lehmann

STRIP *door Remko de Maar*

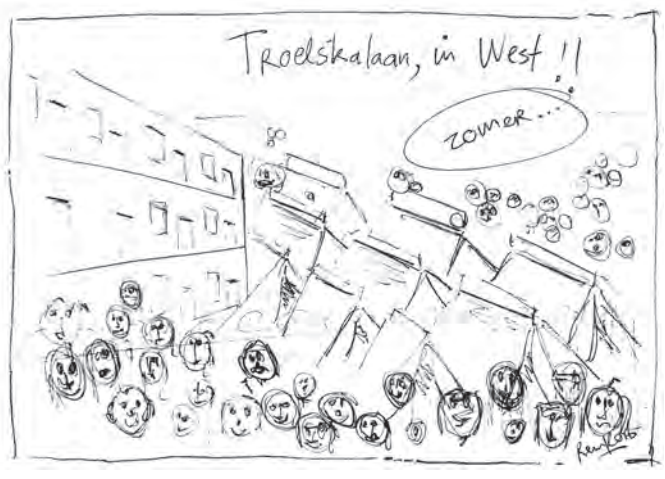

DROOM verovert de sympathie van het rijdende publiek

Als je tegen je medeprater, die lang niet of nog nooit in Geuzenveld-Slotermeer is geweest, zegt dat je daar woont, krijg je een vage glimlach, bezorgde blik of commentaar dat het een onveilig deel van Amsterdam is. Dat is ook ongeveer zo, maar ja welk deel van Amsterdam is helemaal veilig?

En in dit gebied komen mensen die in hart en nieren artiest zijn en hun talenten met groot enthousiasme delen. Zo hadden bewoners van deze wijk al vaker het geluk om uniek gecreëerde performances te zien die niet bij artistieke clichés horen. Daardoor was het echt kunst, zoals bijvoorbeeld een paar jaar geleden de Wijksafari van het Zinaplatform.

Zo ook de voorstellingen van stichting Urban Gorillas. Zij organiseerden drie jaar geleden al met veel succes de voorstelling 'Een Engel in Nieuw-West' in de Struikbuurt. Vorige maand waren ze er met een nieuw stuk: DROOM. Ook in dit project animeerden zij bewoners om deel te nemen als spelers en hulpkrachten achter de schermen. Het enthousiasme van oude en jonge spelers in DROOM kan je niet beschrijven. Je kunt het alleen zien. Het publiek leefde mee en voelde dat de verhalen direct vanuit de harten van de spelers werden gebracht.
Het prachtige verhaal over dromen werd uitgevoerd op een rijdende tribune in de Lodewijk van Deysselbuurt onder regie van Anne Rooschüz en Andreas Bachmair. Zij maakten het publiek op de rijdende tribune dynamisch en de spelers als figuranten werden meer statisch. De decors op de openlucht-bühne varieerden van realistisch tot mythisch. De verbeeldingen waren in harmonie met de tekst die het publiek op de tribune hoorde.

DROOM roept op om te durven dromen en aan jonge mensen om plannen te maken. Want zonder dromen en fantasie worden mensen minder geïnteresseerd in de mooie dingen van het leven en heeft men minder begrip voor de dromen van iemand die naast hen leeft. Om je hart warm te laten worden van een toneelstuk, hoef je dus niet altijd naar gerenommeerde theaters te gaan. Soms is het genoeg om een straatvoorstelling in jouw wijk te bezoeken en daar echte kunst te zien en te voelen.

Ivanka Jokic

Foto: Sandra Warnier

Maatje Meer voor een Maatje Minder

MAATJE MEER staat voor de coaches die aan een gezin zijn toegevoegd. Zij helpen voor een MAATJE MINDER kinderen van vijf tot twaalf jaar met overgewicht. Na veel werk vooraf is in 2015 dit project gestart.

De redactie ging hierover in gesprek met Yvette Plat van Gilde Amsterdam en een van de opgeleide coaches, Stella Balikci.
Met het project 'Maatje Meer voor een Maatje Minder' sluit Gilde Amsterdam aan bij de Amsterdamse Aanpak Gezond Gewicht (AAGG) en is werkzaam in Slotermeer, Bos en Lommer en Bijlmer Centrum. Het is een project van de gemeente Amsterdam in samenwerking met partijen zoals diëtisten, ouder- en kindteams, fysiotherapeuten en ook informele partners zoals 'Maatje Meer voor een Maatje Minder'. Alle coaches zijn vrijwilligers, ze zijn gemotiveerd daar zij de bewuste keuze hebben gemaakt om zich voor dit project in te zetten. Stella is een van hen.

Bij de vrijwilligersacademie heeft Stella de begintraining gevolgd en gaat naar de coaches-bijeenkomsten, waar men elkaar ondersteunt. Tevens krijgt iedere vrijwilliger bij 'Maatje Meer voor een Maatje Minder' de mogelijkheid om aanvullende cursussen te volgen. De training bestaat uit vier intensieve lessen van vier uur waarin men algemene informatie krijgt over het project en over wat er van een vrijwilliger wordt verwacht in de informele zorg. Het omvat onder andere: goed luisteren, geen oordeel vellen, goede vragen stellen en grenzen stellen.

Binnen het gezin zijn een of meerdere professionele krachten actief, van wie de kinderen al over goede voeding geleerd hebben en beweegadvies hebben gekregen. De vrijwilliger is hierbij de steun in de rug voor het kind, hij of zij gaat aan de slag en kijkt wat de obstakels zijn. De coach bouwt een band met kind en gezin op. Hij of zij is er in eerste instantie voor het kind, bij vragen kunnen de ouders altijd aankloppen bij het maatje. Het doel is leefstijlverandering: geef de kinderen zekerheid, plezier in bewegen en in goede voeding.

Stella is een van de vrijwilligers die aan een gezin met kinderen is gekoppeld, zij vertelt: "Ik was zestien jaar toen ik geïnteresseerd raakte in vrijwilligerswerk. Tijdens een uitje met school ging ik naar een verzorgingshuis en vond het contact met ouderen fijn, maar was te jong voor dit werk. Toen er na mijn studie wat tijd vrijkwam, ging ik mij oriënteren. Ik kwam uit bij 'Maatje Meer voor een Maatje Minder' doordat ik op de televisie hierover een filmpje zag van het Oranjefonds. Ik wist meteen dat dit mijn weg was: bewegen, voeding en het werken met kinderen. Ik begeleid twee kinderen uit één gezin. We gaan samen buiten spelen, koken, een filmpje kijken over goede voeding, naar de supermarkt om etiketten te lezen, wandelen of zwemmen. Ook houden we een eetdagboekje bij. Het zijn steeds kleine stapjes in de goede richting. Het belangrijkste is om de kinderen een goed gevoel te geven, er plezier in te hebben en ze meer zelfvertrouwen te geven."

Rose van Dongen

Bent u geïnteresseerd om vrijwillig maatje te worden of wilt u ondersteuning voor uw kind, dan kunt u contact opnemen met 'Maatje Meer voor een Maatje Minder'. Yvette of Janette: telefoon 020-6254450 (maandag t/m donderdag van 10-16 uur) of mail naar: maatjemeermaatjeminder@gildeamsterdam.nl

HUGO IN DE BUURT

Geduld

Ik hou van wachten. Of het nu op de tram, de lift of de kassa is, die kleine momentjes van rust op jachtige dagen beschouw ik als cadeautjes. Mij kan het bijna nooit lang genoeg duren, want wie moet wachten, krijgt eindelijk tijd.

Foto: Massoud Memar

Daar hoef je niets mee, maar màg je iets mee. Kunnen wachten is nog maar weinig mensen gegeven en het wordt je ook steeds minder gegund, merkte ik de afgelopen weken. Zo was ik tweemaal bij het Stadsloket voor het verlengen van mijn rijbewijs. Eerst aanvragen, daarna afhalen. In het vooruitzicht daarna eens lekker te gaan wachten, trok ik een nummertje. Ik zat nog niet of ik was al aan de beurt. Bij het afhalen gebeurde hetzelfde. Het rijbewijs verlengen alsof je een kroketje trekt. Daarover klagen zou een beetje mal zijn maar ik vertelde de baliemedewerkster wel dat ik het wachten miste. Ze beloofde mijn opmerking mee te nemen bij de evaluatie. Dezelfde dag zag ik dat het openbaar vervoersbedrijf de vertrekstaten op de tramhaltes had vervangen door digitale borden met vertrektijden. Die geven niet meer aan hoe laat de tram moet vertrekken, maar hoe laat hij gaat vertrekken. De tram volgt niet de dienstregeling, de dienstregeling volgt de tram. Omgekeerde wereld, met als voordeel dat de informatie altijd klopt. Voortaan weten alle reizigers waar ze aan toe zijn en hoeft niemand onverwacht te wachten. Want stel je toch eens voor. Dat was afgelopen zondag echter wel het geval. Toen werd er rond de Sloterplas de kwart triatlon gehouden. Daarvoor werden meters drang-hekken geplaatst en lange rood-witte afzetlinten gespannen. Op Amsterdammers maken dergelijke afzettingen totaal geen indruk. Ze worden vooral beschouwd als uitdagingen. Waarom zou je een naderend wielerpeloton voor laten gaan? Van opgeschoten scooterjongeren tot bekakte oude dames... Wachten, daar doet men niet aan. Vol bewondering en met zweethanden keek en luisterde ik hoe de vrijwillige parcourwachters de moderne stedeling die zonnige middag weer een beetje geduld probeerden bij te brengen. En dat is hard nodig. Want inmiddels is de eerste digitale vertrekstaat, die psychologische wachtverzachter, ook al weer vernield. Wie geen seconde te verliezen heeft, raakt zichzelf kwijt.

Hugo Hoes

Scooters

Scooters denken volgens mij dat het fietspad van hen is! Laatst zat ik lekker op de fiets te genieten van het mooie weer. Ineens klonk er zo'n heel hinderlijk piepje... Het betekende dat ik vlug aan de kant moest voor zo'n snel monster. Ik was net op tijd aan de kant, maar had wel een klodder spuug op mijn jas gekregen van die gozer die achterop zat...
Kunnen ze niet eens een ander geluid voor die scooters bedenken? Iets wat niet zo hinderlijk is?
Het lijkt mij sowieso fijner als die gasten op de rijbaan gaan, maar dat mag nog niet van Den Haag. Maak dan die fietspaden wat breder want ik wil niet steeds verstijfd op mijn fiets hoeven zitten omdat er weer zo'n irritant piepje afgaat.

Bram Niezen

Buurtcamping Sloterpark in Natureluur

Met de pleerol onder je arm je buren leren kennen!

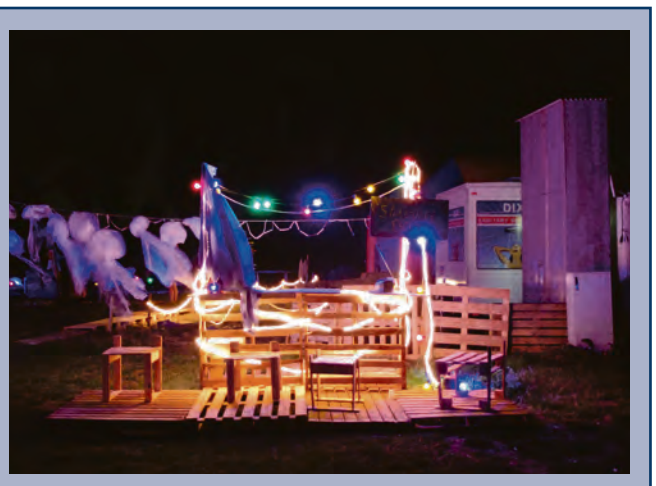

Ook deze zomer kan je in eigen park kamperen. Van 15 t/m 17 juli zal Buurtcamping Sloterpark voor de tweede keer plaatsvinden op een nieuwe locatie: Natuurspeeltuin de Natureluur. Geef je snel op als kampeerder... of als vrijwilliger!

Laagdrempelige ontmoetingen met je buren en een gezellig vakantieweekend in eigen park staat centraal bij De Buurtcamping. Wat is er nu leuker dan samen gezellig met je buren kamperen en elkaar beter leren kennen?

Ook kamperen? Reserveer dan je plekje op debuurtcamping.nl. Het kampeerveld is zo gevuld, dus wees snel. Er is een weekend vullend programma voor jong en oud.
Meehelpen? Kom naar onze vrijwilligersbijeenkomst op 7 juli, vanaf 20.00 uur bij Natuurspeeltuin De Natureluur, President Allendelaan 4.

Vragen? Neem dan contact op via sloterpark@debuurtcamping.nl.

Esther Tienstra

DJ Bram

Iedereen weet misschien wel dat ik DJ ben op feesten en partijen en medebedenker van de Geluksdisco. Nu wil ik wat anders opzetten. Wie wil en kan me daar mee helpen? Ik heb veel muziek waar ik graag meer mee wil doen voor deze buurt. Ik zoek iemand die de begroting kan doen en vergunningen kan aanvragen, kortom alles wat er nodig is om een discofeest te realiseren.

Bent u op zoek naar een vaste DJ of een DJ voor een feestavond? Bel dan naar 06-25525114

Bram Niezen

VoorUit – Vrouwen in beweging!

Wilt u samen met andere vrouwen lekker buiten bewegen? We verzamelen iedere week in de Dobbekamer en splitsen dan op in twee groepen: de ene groep gaat wandelen, de andere groep gaat hardlopen. Aan u de keus! De studenten van VoorUit begeleiden u gratis. Na het bewegen is er nog tijd voor een kopje thee of koffie en een babbeltje.

Vanaf september elke maandagochtend van 09.30 uur tot 11.30 uur. We verzamelen in de Dobbekamer, Theodorus Dobbestraat 105. Als u vragen heeft, bel gerust!

Rosita Linssen, 06 48 19 24 37
Sam Vos 06 16 31 58 60

Kinderboerderijen

Kinderboerderijen Sloterpark in Slotermeer en Strohalm in Geuzenveld zamelen ook via Huizen van de Wijk restanten buitenlands geld in.

Inmiddels al weer meer dan vijf jaar zamelen de kinderboerderijen in Geuzenveld en Slotermeer buitenlands geld in. Het grootste gedeelte gaat naar belangrijke voorzieningen in de buurt zoals sponsoring van activiteiten van kinderen van vluchtelingen in de noodopvangcentra in Amsterdam. Een ander gedeelte gaat naar kinderprojecten in Ghana en India.
Vanaf 2011 tot en met 2013 stonden de zogenaamde Brinkie (inzamel) bussen bij supermarkten. Vanaf 2014 staan de bussen in de Huizen van de Wijk: in Geuzenveld bij het Pluspunt op de Albardakade en in Slotermeer bij de Honingraat.
In al die jaren kwamen bij de supermarkten zo'n duizend euro binnen. In 2015 zakte dit bedrag naar honderdvijftig euro per jaar en nu in 2016 is het tot nog toe slechts 35,00 euro in totaal.

Alle reden dus een oproep te doen aan iedereen om nog eens goed te zoeken in laatjes, jassen en tassen. Niet alleen de Nederlandse guldens zijn nog geld waard, maar ook andere vakantieoverschotjes van niet-euro landen kunnen in een van de twee inzamelbussen gedeponeerd worden. Als je rechtstreeks doneert aan een van de kinderboerderijen, dat kan ook natuurlijk, dan gaat de gehele opbrengst rechtstreeks naar de kinderboerderij in kwestie.

Toon Borst, inzamelaar voor deze goede doelen.
www.muntenactie.nl

Jaarmarkt Kruisherenpad en Lambertus Zijlplein

Op zaterdag 10 september 2016 is de jaarmarkt.
Buurtbewoners die een kraam willen reserveren, kunnen zich tot en met 30 augustus 2016 aanmelden bij Nicole v.d. Berg. De kosten zijn € 3.00 per kraam.
Aanmelden kan van 9.00 uur tot 20.00 uur, van maandag tot en met vrijdag, op telefoonnummer 06 8326 6839. Daarbuiten wordt de telefoon niet aangenomen.

U kunt bellen, sms'en en WhatsAppen. Per e-mail kan ook: n.berg97@upcmail.nl.
Er zijn 300 kramen, maar denk er om: op is op.

Thea Schaafsma

› Wat is uw favoriete zomerplek in Geuzenveld

› Monique
"Ik zit graag op het Lambertus Zijlplein als het mooi weer is. Het is vrij rustig, maar toch zie je genoeg mensen voorbij komen. Gezellig!"

› Gilliano
Mijn favoriete plek is het parkje (Eendrachtspark – red.). Jammer dat er midden in het groen wordt gebarbecued en dat er zoveel hondenpoep ligt. Als de buurt daar een beetje rekening mee zou kunnen houden, is het helemaal perfect!"

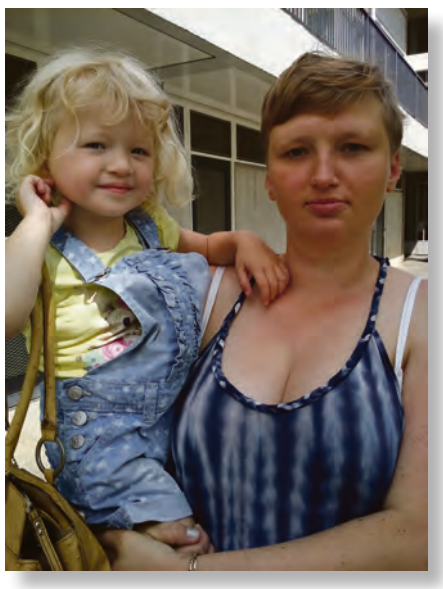

› Angela, met dochtertje Tiffany
"Tiffany's favoriet is de grote speeltuin (Speeltuin Confucius – red.). En de voorschool! Maar vandaag zijn we lekker vrij. Ikzelf tennis bij Geuzenveld."

Foto's en tekst: Linda El Omari

GaSet Junior

HOERA! Het is weer zomervakantie! Lekker in de zon, zwemmen bij de Sloterplas, ijsjes eten, de hele dag buitenspelen en nog veel meer leuks! Ook in de buurthuizen van VoorUit hebben we ons voorbereid op de zomervakantie. Lees snel wat we allemaal hebben gedaan!

Fruitijsjes recepten

Het allerlekkerste om te eten in de zomer zijn natuurlijk ijsjes! Bij de kookclub in de Social Garden hebben we geleerd om onze eigen (gezonde) fruitijsjes te maken! Deze heerlijke recepten kan je nu ook thuis uitproberen!

Aardbeienijsjes
400 gram aardbeien
Sap van een halve limoen
2 theelepels honing

Perenijsjes
400 gram peer
Sap van 1 limoen
2 theelepels honing

Kiwi-ijsjes
3 groene kiwi's
2 theelepels honing
75 milliliter water

Doe de ingrediënten in de blender (vergeet niet het fruit te schillen en in stukjes te snijden). Doe het in ijsjesvormpjes of in een plastic bekertje met satéprikkers erin. Laat ze een paar uur in de vriezer staan.

Eet smakelijk!

Op de foto: Ranya geeft een heerlijk perenijsje aan Anna

Elfjes

Bij de kidsclub in de Social Garden op woensdag hebben we geleerd om elfjes te maken: een speciaal soort gedicht dat altijd uit elf woorden bestaat. We hebben elfjes gemaakt over de zomervakantie en andere dingen die we heel leuk vinden! Als eerste maakten we met zijn allen een elfje over het buurthuis.

Buurthuis
Is leuk
Vrolijke lieve juffen
Altijd veel coole kinderen
Pret!

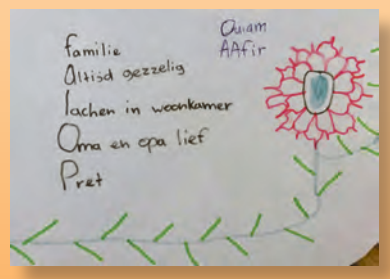

De Nationale Buitenspeeldag in Geuzenveld!

Woensdag 8 Juni was het weer zo ver: de Nationale Buitenspeeldag! Dat moest natuurlijk ook in Geuzenveld gevierd worden met allerlei leuke activiteiten. Gelukkig scheen het zonnetje lekker, wat het buitenspelen natuurlijk extra leuk maakt. Samen met Eigenwijks en Young Society werden er leuke spellen georganiseerd rond het Huis van de Wijk, het Pluspunt. Het eerste spel was het favoriete spel van meester Bram: kwalleballen. Samen met de juffen en meesters gingen de kinderen natte sponzen overgooien, waarbij natuurlijk niet iedereen droog bleef en dat was ideaal met dat weer.

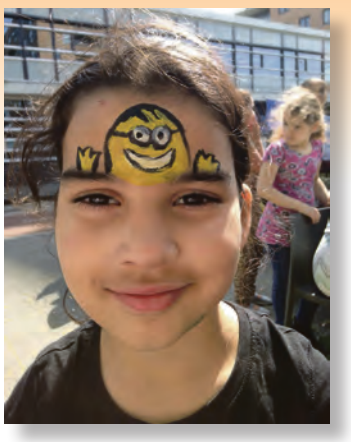

Terwijl sommige kinderen gingen koekhappen en eendjes vissen met Young Society werden andere kinderen omgetoverd tot Minions, vlinders, honden en superhelden. Het schminken was een erg groot succes en sommige kinderen gingen ook zelf aan de slag om elkaar er nog mooier uit te laten zien.
Aan het einde van de middag gingen we ook nog naar het park om wat actieve spelletjes te doen. Zo was er een estafette met hindernissen, waarbij de kinderen met allerlei attributen zo snel mogelijk een rondje moesten rennen. Zo snel mogelijk touwtje springen, rennen met een frisbee op je hoofd of een kunstje doen midden op het veld: niks was te gek. Na een spannend spel levend stratego was het helaas tijd om terug te gaan. Buitenspelen is leuk!"

Maxime van Boven

Zomerkriebels Woordzoeker

Q	P	K	E	O	D	D	N	A	H	D	H	T	H	S	H
P	W	F	Y	H	X	A	Z	N	K	E	B	D	I	C	N
E	J	S	T	N	E	T	A	J	S	B	X	J	T	H	X
I	Z	R	O	X	I	F	N	I	U	T	I	K	T	A	M
T	W	E	B	X	Y	R	D	H	C	H	S	I	E	D	X
N	E	F	L	C	N	G	K	C	A	C	I	N	G	U	F
A	M	F	F	L	E	N	A	S	R	U	E	G	O	W	U
K	M	O	P	E	U	I	S	E	A	L	R	R	L	T	T
A	E	K	Z	O	N	P	T	N	V	N	I	H	F	X	Y
V	N	F	I	Q	B	M	E	N	A	A	W	X	N	C	K
D	M	R	K	P	I	A	E	O	N	R	F	T	N	C	A
N	E	M	R	F	P	C	L	Z	V	C	J	N	R	W	P
A	E	J	F	L	I	M	O	N	A	D	E	K	P	Y	D
R	K	E	O	R	B	M	E	W	Z	I	L	B	T	E	A
T	X	G	D	N	A	R	B	E	N	N	O	Z	G	C	B
S	Z	O	N	N	E	B	L	O	E	M	T	Q	N	X	C

- Badpak
- Handdoek
- Limonade
- Strandvakantie
- Zee
- Zonneschijn
- Camping
- Hittegolf
- Luchtbed
- Tent
- Zonnebloem
- Zwembroek
- Caravan
- Koffer
- Schaduw
- Zandkasteel
- Zonnebrand
- Zwemmen

# of Slotermeer?

› **Latifa en Yasmine** "Alle speeltuintjes in de buurt. We zijn er steeds meer aan het ontdekken. Erg leuk, zowel voor de kinderen als voor hun ouders. Als zij het naar hun zin hebben, heb ik dat ook."

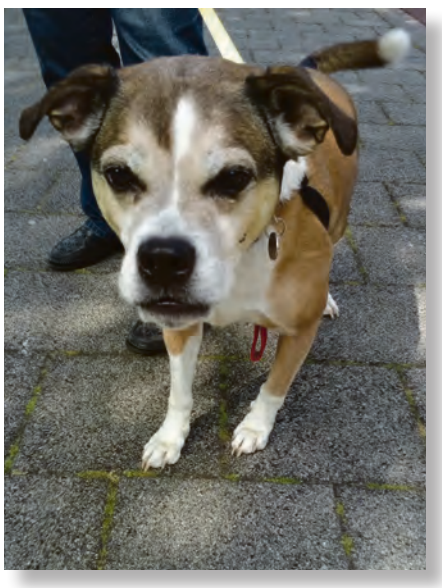

› **Tiny & hond Ino** "Ik zit het liefst in de achtertuin, met uitzicht op het water. Maar ik ben ook graag buiten, zoals hier in het Eendrachtspark. Ino vindt het heerlijk om door het gras te rollen!"

› **Karin** "Mijn favoriete plek is de Fruittuin van West. Mooi om te zien hoe langzaam al het fruit tevoorschijn komt. Ik combineer het plukken met een kop koffie in het proeflokaal."

› **Cor** "Dit bankje op het Lambertus Zijlplein! Vooral nu het aantal zitplaatsen is uitgebreid, is het hier fijn zitten."

LEZERSBIJDRAGEN

Verwondering

Slotermeer is een prachtig stadsdeel. Sinds ik er ben komen wonen in 1955 is het steeds mooier geworden. Het Gerbrandypark staat inmiddels vol met mooie struiken en bloeiende planten. In de Eliasstraat zijn vleugelnootbomen, heel bijzonder!

Alles wordt goed en intensief bijgehouden door de groenvoorziening en aan het eind van het park is een grote vijver, een Johan Cruijff voetbalveldje en men kan tennissen op het Richard Krajicekveld. Er zijn speeltoestellen en een 'halfpipe'. Ik wandel er graag en kan op de banken uitrusten. Met mooi weer wordt er op het gras en aan een tafel gepicknickt. Dit vooral door de nieuwe Nederlanders. Het zou wel prettig zijn als men na afloop het afval mee naar huis neemt. Vroeger was er niet zoveel verpakkingsmateriaal. Andijvie en sla werden aangeboden in een krant. Fruit werd gewogen in een schaal en ging dan los in de tas. Dit gebeurt niet meer vanwege regels en hygiëne. Blikjes kwamen pas na de oorlog. Maar hoe dan ook, neem het afval mee naar huis! Of deponeer het in de vuilnisbakken, die overal staan. Het is een rare gewoonte om alles maar op straat te gooien. We zijn de reinigingsdiensten dankbaar. Zij blijven de rommel steeds maar weer opruimen.

En dan Plein '40-'45. Daar is heel wat aan verbouwd. Er is onder andere een passage gekomen: een prettige, gezellige doorgang vanaf het plein naar de Burgemeester De Vlugtlaan, met allerlei winkels.
Aan weerszijden van het plein zijn hotels, daartussen en eromheen allerlei restaurants uit verschillende landen. Vroeger was het plein na sluitingstijd om 18.00 uur uitgestorven. Nu is het tot 's avonds laat druk. Dat geeft gezelligheid en leven.
Mensen zoeken elkaar op in de restaurants, spreken, eten en drinken er of roken een waterpijp. De twee hotels brengen ook klanten aan. Het is niet meer uitgestorven, het is nu vol leven. Ik maak het allemaal mee, ook de vriendelijkheid en het behulpzaam zijn jegens mij. Ik verwonder me over deze tijd en geniet ervan als een oude dame.

Riek Zwaan

Ratten? Pak brood weggooien aan

In Amsterdam is er een enorme populatie aan ratten. Slotermeer spant hierbij de kroon. Een van de oorzaken is het brood voeren aan duiven, eenden en meeuwen. Dat zie ik dagelijks rond Plein '40-'45 gebeuren. Naast de bak voor plastic afval aldaar zou een broodbak, waar mensen hun overtollig brood in kwijt kunnen, de rattenbestrijding misschien kunnen helpen. De beste oplossing lijkt me echter dat mensen helemaal geen brood meer weggooien, maar er tosti's, wentelteefjes of broodpudding van maken.

Voor geïnteresseerden hierbij het recept voor broodpudding van mijn moeder:
Ingrediënten
- 6 à 8 boterhammen
- 4 kopjes melk
- handje rozijnen
- restjes compote, fruit, jam, honing, banaan, peer, appel
- 4 eetlepels custardpoeder
- 2 lepels suiker
- kaneel

Bereiding
Brood in kleine stukjes weken in de melk
Rozijnen wassen en een tijd laten wellen in water
Alle restjes in kleine stukjes snijden
De ingrediënten vermengen en in een vuurvaste schaal doen
Ruim een uur in de oven plaatsen op 180 graden
Met een naald in de broodpudding prikken
Als er niets aan de naald blijft hangen is de pudding gaar
Smikkelen maar

Guusje Welsing

GaSet portret

In Geuzenveld en Slotermeer leven mensen met veel verschillende nationaliteiten. Fotograaf **Massoud Memar** portretteert voor ieder nummer een andere buurtbewoner. Belangstellenden kunnen mailen naar: m.me18@ymail.com.

Foto: Massoud Memar

Naam: Abdullah Ayten
Wijk: Geuzenveld
Leeftijd: 42 jaar
Nationaliteit: Turks
Hobby: Voetballen

Wat is het leukst in uw buurt?
Mooie parken, gratis parkeren en veel voetbalveldjes.
Wat is het minst leuke in uw buurt?
Heel veel geluidsoverlast van scooters in de avond!

MEERVAART

Gratis naar: Het sprookje van de kabouters

GaSet mag 5x2 vrijkaarten weggeven voor familievoorstelling: De Kabouter op zaterdag 24 september om 14.30 uur in Theater de Meervaart. De voorstelling is geschikt voor kinderen vanaf 4 jaar.

Er gebeurt iets magisch en ineens stapt Lise het boek van de kabouters binnen. Ze beleeft met haar nieuwe kaboutervriendjes een groot avontuur. Ze reizen op de rug van een gans, in de bek van een leeuw en in een luchtballon naar de Noordpool, de enige plek op de wereld waar nog kabouters wonen die gedachten kunnen lezen en met dieren kunnen praten.
Daar aangekomen probeert Lise het sprookje van de kabouters te redden, voordat kinderen over de hele wereld de kabouters zijn vergeten. Zou haar dat lukken? Dat zie je in het theater! Want jij gelooft toch ook dat de kabouters écht bestaan?

Kaartjes winnen?
Stuur een mail met je naam en adres naar prmail@meervaart.nl. Schrijf in je mail dat het gaat om de actie in GaSet voor de voorstelling Kabouter. Uiterlijk op 31 juli krijg je bericht of je een van de gelukkigen bent!

Colofon

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

De redactie: Christiane Baethcke, Rose van Dongen, Maarten Bijlenga, Bram Niezen, Thea Schaafsma, Remko de Maar (Remko7), Anneke Albers, René Torley Duwel en Linda el Omari met ondersteuning van Karin Kauw en Marleen Bressinck (Stichting Eigenwijks) en Dorèndel Overmars.

Correspondent: Massoud Memar

Columnist: Warner Hemmes, Hugo Hoes en Carlo Panoet
Strip en tekeningen: Remko7
Literair recensent: Charlotte Lehmann
Met bijdragen van: Ching-Men Leung, Esther Tienstra, Guusje Welsing, Ivanka Jokic, Maxime van Boven, Riek Zwaan, Renske Westendorp, Senad Agovic, Toon Borst, Theater de Meervaart, Vooruit studenten, Zid-theater.

Voor informatie en kopij:
Stichting Eigenwijks, De Honingraat,
Slotermeerlaan 103-H, 1063 JN Amsterdam
Telefoon 020-3460670
Aanleveren kopij: gaset@eigenwijks.nl

Opmaak: Stephan de Smet
Drukker: Flevodruk Harlingen
Verspreiding: Door Verspreidingen
Oplage: 25.000 stuks

Deadline aanleveren van kopij: 15 september

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/hen op te treden.